

EGYETÉRTÉS

Csávoleszky Lajos
tulajdonos és felelős szerkesztő.

Kossuth Ferencz
főmunkatárs.

KIADÓHIVATAL:
BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 8.
Telefon száma 51-66.
HÍRDETESEK ÉS NYILTÉRBE VALÓ
KÖZLEMÉNYEK FELVEZÉSE A KIADÓHIVATAL
PÁRISBAN főgnyűnkügnél:
John F. Jones & Co. 31 bis, Faub. Montmartre
Frankfurtban a M.: Dambé G. L. és Társa.
Bécsben: Danneberg I. I. Kumpfgasse Nr. 7.
Dukos M. utódi. I. Wollzeile Nr. 2-3.
Hannoverban a Vogler, I. Wollzeile Nr. 10.
Messe Rudolf Sailerstraße Nr. 2.
Oppelk A. Stabenhofel Nr. 2.
Schickel Henrik, I. Wollzeile Nr. 14.
és valamennyi hirdetőiroda.

SZERKESZTŐSÉG:
BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 8.
Telefon száma 55-88.
KÉZIRATOKAT NEM KÉLDÖNK VISSZA.
CSAK BÉRMENYES LEVELEKET FOGADUNK EL.
ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Vidékre postán v. helyben házhoz hordva.
Egy évre ... 30 ft. | Egy negyedévre ... 5 ft.
Egy félévre ... 10 ft. | Egy hónapra ... 1 ft 80 kr.
Külföldre: 3 hóra Németországba 6 ft 70 kr.
Francia-, Olasz-, orosz-, görög-, Spanyolországba, Svájc-, Románia- és Szerbia-ba, valamint az amerikai országokba, melyek a postai szerződésben tartoznak, egyévenre 9 ft 70 kr.
Egy szám ára 6 kr.

A pályaválasztás.

Tizenhatszáz, legnagyobb részben az értelmiségi osztályhoz tartozó szülő gondol most aggodalommal arra, hogy miféle iskolába adja tízéves kort elért gyermekét.

Most válik aktuálissá rájuk nézve az a, szinte a bölcsőkortól fogva sokat emlegetett kérdés: mi lesz a gyerekből, fiskális, doktor, pap, katona, vagy mi? Arra, hogy a fiu esetleg kereskedő, vagy iparos legyen, maig még csak a kereskedő és iparoszlúk gondolnak. Egyéb pályát, például a művészt, a színművészt, vagy — horrendum dictu! — az újságíróit egy eszmóba kötik s a tévesztett egzisztenciák pályájának mondják. Lehet, hogy ezekre a pályákra verődik majd az istenadta kölyke! De nekik, a szülőknek az a kötelessége, hogy jól megvessék ágyát a lehető pályaválasztásnak. A többi pedig bizhatják a fejlődő gyermeke, a protekcióra, az esélyekre, egyszerűen a szerencsére.

praktikus szülének, az, hogy olesó-e az iskola? Olyan imponderábilis, tisztán reménybeliek azok a javak, melyeket a fiu az iskolában szerez, hogy a szüle minden garasra, a mit az iskolában követelnek tőle, jogosítva érzi magát az iskolát, hogy ezt a beiratási, ezt a könyvtári díjat stb. miért kell fizetni?

A szülőnek eszerint olesó és jó iskola kell. A jó iskolát pedig úgy érti, hogy a fiu mentül hamarabb saját felelősségének tudatára kelte s egyuttal életpályáját nyisson számára.

A szülő e kívánságának kielégítésére négyféle iskola ajánlkozik most Magyarországon s ezek a következők: katonai al-reálisiskola, polgári iskola, főreálisiskola és főgimnázium. Mind a négy iskola átveszi a tíz éves gyermeket, mind a négy vállalkozik az erkölcsi elvek beplántálására.

Különbég köztük a kilitásba helyezett ismeretanyagban van s egyuttal abban, hogy ki melyik életpályára, illetőleg szakiskolára ad kvalifikációt.

silhetnek s mégis szabadságában áll neki, a szülének, nem a gimnáziumot, hanem például a reálisiskolát, a polgári iskolát választani!

Van, vagy kell lenni valami ravaszának a dolghban, véli a mi magyarrunk, mert hiszen azt józan észszel föl nem teheti, hogy ok nélkül szaporították volna az iskolák számát.

Van ám, de még mekkora! Megmondjuk pár szóval, hogy mi ez a ravaszág. Az iskolacsinalók nagy tudományoktól, mint az egyszeri ember az erdőtől a fát, nem látják az iskolát, még kevésbé az embert, legkevésbé a közönség szükségletét csupa teóriák kedvéért kísérleteznek rajtuk szülőkn s gyermekeinken.

Tetszik tudni, ugy történt a dolog, hogy a mostani iskolacsinalók örökségbe kaptak a régiéktől a gimnáziumot, mely hajdan egymagában állt a közönség szolgálatára. Az örökséget, melynek nagy emlékei vannak, ugy vették, meg kell becsülni. Így csinálták az örök, magam is ugy csinálom, ez a magyar parasz konzervatív eszejárása is. Mar hogyan lehetnek el a három század hagyományaitól megszentelt gimnázium nélkül? E szent örökségre esküszik ma is az iskolacsinalók legnagyobb része.

jönni a kétféle középiskolával s rábizzák a gyermekre, hogy jöjjön tisztába vele ő!

Még cifraabb a harmadik konkurrens iskola, az úgynevezett polgári iskola esete. Ezt az iskolát mindjárt a kiegyezés évében merő külföldi utazásból csinálták meg. Azt a teóriát fábrikáltak ki számára, hogy segélyével a társadalom új osztályt fogják megalkotni, az úgynevezett polgári osztályt. Tetsék figyelni: iskolával akartak társadalmi osztályt alkotni! Azt az osztályt, melynek az elemi iskola nyújtotta ismeret kevés, a középiskolai pedig sok. Az az osztályt, mely egy volt közköztudatos államtitkár szavai szerint „az ur és a parasz közé esik”. Megcsinálták mégis ugy, a törvény nyílt szavai szerint, hogy a polgári iskola négy alsó osztálya párhuzamos legyen a középiskolával, hogy az átlépés könnyen megtörténhessen.

talják, hogy a nagy közönségre a kvalifikációs törvénynek van hatása. Vannak pedig ezeknek az iskoláknak más, épen olyan csálhatatlan számai is, azok a számonk, melyek azt mutatják, hogy hány fiu végezte be azt az iskolát, melynek első osztályába belépett. S ezek az adatok ugy szólnak, hogy a gimnáziumi növendékeknek egyharmada, a reálisiskolának egynegyede marad meg a nyolczadik osztály bevégezéséig. Hova lett a többi? Elment azokra a pályákra, a melyekre a polgári iskola is elegendő képesítést adott.

ben, vasattól 1130 hold, egy 800 hold, cukorrepasó, a többi rész, 250000 ten szőp, tolt, emelési új a kenyellemmel régi park-ársági épület a szantoföldi adta, de a felhullató, a zselében van. Saját jó tlen vevők-összeség fel-ársághoz. Richard fargarethea-ám. 31500

szülő általában egy gondolkodnak fiu-gyermekeik sorsa felől. Rendkívül ritka az az eset, hogy valamelyik gyermek tehetése, mondjuk: akarata, a tízéves korban oly elevenen nyilatkoznék meg, hogy a szülő tisztán látnák a követendő utat s leg-főbbben azon kellene töprengeniök, hogy lesz-e elég költségük a fiu megjelölt liva-tásának elérésére.

Nem hiszünk, hogy tévedünk abban, hogy a szülő általában egy gondolkodnak fiu-gyermekeik sorsa felől. Rendkívül ritka az az eset, hogy valamelyik gyermek tehetése, mondjuk: akarata, a tízéves korban oly elevenen nyilatkoznék meg, hogy a szülő tisztán látnák a követendő utat s leg-főbbben azon kellene töprengeniök, hogy lesz-e elég költségük a fiu megjelölt liva-tásának elérésére.

Időközben azonban fordult egyet a világ. Föltalálták a gőzhajót, megcsinálták a vas-utat, a telegráfot; Edison eljött s vele jött a villamosságnak annyi esodája, a mikrofon, a telefon s még egy özön találmány, melyeket a hajdanok nem ismer, gimnáziumai szintén nem. Ezeknek a csodás s mégis oly természetes dolgoknak ismeretétől csak nem foszthatjuk meg gyermekeinket. De nem ám!

Az iskolacsinalók pedig a helyett, hogy a háromszázados gimnáziumot alaposan átformálták volna, neki is juttattak ugyan valamit a természetudományi és technikai felelőfedezések ismeretéből, kaptak magukal s csináltak a technikai pályák számára a gimnáziummal versenyző másik iskolát. Ez a reálisiskola. Felruházták ezt az erkölcsi és értelmi nevelés minden kellékével, kiuyj-tolták nyolcz éves tanfolyamára, de kikö-tötték, hogy csupán a technikai pályákra adhat kvalifikációt. Ha mégis valamelyik reálisista, a ki a reálisiskola nyolcz éves tan-folyamát elvégezte s a műegyetem helyett a tudományegyetemre akar menni, hát aról az esetről is gondoskodtak. Előbb csak azt kötötték ki, hogy tegyen vizgát a latin és görög nyelvből, akkor mehet. Később a görög nyelv kötelező voltát megszüntették s egyuttal a reálisiskola felső négy osztá-lyába bevitték a latin nyelvet. A ki ily fel-tetelek mellett végzi a reálisiskolát, az épen oly kvalifikálnak tekintik, mintha a gi-mnáziumot járta volna.

Es most harmincz év múltán a közönség nem tekint másnak a polgári iskolát, mint a középiskolák szurrogátumának. Ha nincs más iskola helyben, vagy a közel környéken, a polgári iskolába adja az okos szüle fiát, mert arról biztosítva van, hogy erkölcsi és értelmi előnyei ennek az iskolának ép ugy garancia alatt állanak, mint akár-melyik középiskoláé: kvalifikációja is felér a gimnázium és reálisiskola négy alsó osztályának kvalifikációjával s végül az átlépés bármelyikbe meg van könnyítve.

De ha így áll a dolog, pedig így áll, mi az iskolafaragó szentnek kell így összeza-varni a publikum esztét s alászállítani a tan-összetételi szavak, emberek s hatóságok iránt táplált, ugy is fogyatékos hitélet!

Es hogyan hagyják el a gimnázium növendékei időközben a tanfolyamot? Meg kell mondanunk ezt is, noha a nagy közönség rendszeren nem érdeklődik ilyen figyelmeztetések iránt. Most van rá alkalom, hogy megmondjuk, most talán gondolkodni fog rajta egy-két szülő, egy-két iskolabarád. Tehát ugy hagyja el a gimnáziumot az időközben kilépett tanuló, hogy ismereteiben semmi kerek egészel, semmi etikai tartalom nem visz magával. A gimnázium tanterve tudniillik ugy van megcsinálva — még dicekszik is vele — hogy nyolcz éves folyamánban nincs semmi tagoltság, hogy az ismeretek az egész nyolcz éves folyamara vannak beozsólva, melyet tehát intellektuális s etikai szempontból megszakítani nem szabad.

bandor
születésének évétől 1130 hold, egy 800 hold, cukorrepasó, a többi rész, 250000 ten szőp, tolt, emelési új a kenyellemmel régi park-ársági épület a szantoföldi adta, de a felhullató, a zselében van. Saját jó tlen vevők-összeség fel-ársághoz. Richard fargarethea-ám. 31500

szülő általában egy gondolkodnak fiu-gyermekeik sorsa felől. Rendkívül ritka az az eset, hogy valamelyik gyermek tehetése, mondjuk: akarata, a tízéves korban oly elevenen nyilatkoznék meg, hogy a szülő tisztán látnák a követendő utat s leg-főbbben azon kellene töprengeniök, hogy lesz-e elég költségük a fiu megjelölt liva-tásának elérésére.

Nem hiszünk, hogy tévedünk abban, hogy a szülő általában egy gondolkodnak fiu-gyermekeik sorsa felől. Rendkívül ritka az az eset, hogy valamelyik gyermek tehetése, mondjuk: akarata, a tízéves korban oly elevenen nyilatkoznék meg, hogy a szülő tisztán látnák a követendő utat s leg-főbbben azon kellene töprengeniök, hogy lesz-e elég költségük a fiu megjelölt liva-tásának elérésére.

Időközben azonban fordult egyet a világ. Föltalálták a gőzhajót, megcsinálták a vas-utat, a telegráfot; Edison eljött s vele jött a villamosságnak annyi esodája, a mikrofon, a telefon s még egy özön találmány, melyeket a hajdanok nem ismer, gimnáziumai szintén nem. Ezeknek a csodás s mégis oly természetes dolgoknak ismeretétől csak nem foszthatjuk meg gyermekeinket. De nem ám!

Az iskolacsinalók pedig a helyett, hogy a háromszázados gimnáziumot alaposan átformálták volna, neki is juttattak ugyan valamit a természetudományi és technikai felelőfedezések ismeretéből, kaptak magukal s csináltak a technikai pályák számára a gimnáziummal versenyző másik iskolát. Ez a reálisiskola. Felruházták ezt az erkölcsi és értelmi nevelés minden kellékével, kiuyj-tolták nyolcz éves tanfolyamára, de kikö-tötték, hogy csupán a technikai pályákra adhat kvalifikációt. Ha mégis valamelyik reálisista, a ki a reálisiskola nyolcz éves tan-folyamát elvégezte s a műegyetem helyett a tudományegyetemre akar menni, hát aról az esetről is gondoskodtak. Előbb csak azt kötötték ki, hogy tegyen vizgát a latin és görög nyelvből, akkor mehet. Később a görög nyelv kötelező voltát megszüntették s egyuttal a reálisiskola felső négy osztá-lyába bevitték a latin nyelvet. A ki ily fel-tetelek mellett végzi a reálisiskolát, az épen oly kvalifikálnak tekintik, mintha a gi-mnáziumot járta volna.

Es most harmincz év múltán a közönség nem tekint másnak a polgári iskolát, mint a középiskolák szurrogátumának. Ha nincs más iskola helyben, vagy a közel környéken, a polgári iskolába adja az okos szüle fiát, mert arról biztosítva van, hogy erkölcsi és értelmi előnyei ennek az iskolának ép ugy garancia alatt állanak, mint akár-melyik középiskoláé: kvalifikációja is felér a gimnázium és reálisiskola négy alsó osztályának kvalifikációjával s végül az átlépés bármelyikbe meg van könnyítve.

De ha így áll a dolog, pedig így áll, mi az iskolafaragó szentnek kell így összeza-varni a publikum esztét s alászállítani a tan-összetételi szavak, emberek s hatóságok iránt táplált, ugy is fogyatékos hitélet!

Es hogyan hagyják el a gimnázium növendékei időközben a tanfolyamot? Meg kell mondanunk ezt is, noha a nagy közönség rendszeren nem érdeklődik ilyen figyelmeztetések iránt. Most van rá alkalom, hogy megmondjuk, most talán gondolkodni fog rajta egy-két szülő, egy-két iskolabarád. Tehát ugy hagyja el a gimnáziumot az időközben kilépett tanuló, hogy ismereteiben semmi kerek egészel, semmi etikai tartalom nem visz magával. A gimnázium tanterve tudniillik ugy van megcsinálva — még dicekszik is vele — hogy nyolcz éves folyamánban nincs semmi tagoltság, hogy az ismeretek az egész nyolcz éves folyamara vannak beozsólva, melyet tehát intellektuális s etikai szempontból megszakítani nem szabad.

zet
születésének évétől 1130 hold, egy 800 hold, cukorrepasó, a többi rész, 250000 ten szőp, tolt, emelési új a kenyellemmel régi park-ársági épület a szantoföldi adta, de a felhullató, a zselében van. Saját jó tlen vevők-összeség fel-ársághoz. Richard fargarethea-ám. 31500

szülő általában egy gondolkodnak fiu-gyermekeik sorsa felől. Rendkívül ritka az az eset, hogy valamelyik gyermek tehetése, mondjuk: akarata, a tízéves korban oly elevenen nyilatkoznék meg, hogy a szülő tisztán látnák a követendő utat s leg-főbbben azon kellene töprengeniök, hogy lesz-e elég költségük a fiu megjelölt liva-tásának elérésére.

Nem hiszünk, hogy tévedünk abban, hogy a szülő általában egy gondolkodnak fiu-gyermekeik sorsa felől. Rendkívül ritka az az eset, hogy valamelyik gyermek tehetése, mondjuk: akarata, a tízéves korban oly elevenen nyilatkoznék meg, hogy a szülő tisztán látnák a követendő utat s leg-főbbben azon kellene töprengeniök, hogy lesz-e elég költségük a fiu megjelölt liva-tásának elérésére.

Időközben azonban fordult egyet a világ. Föltalálták a gőzhajót, megcsinálták a vas-utat, a telegráfot; Edison eljött s vele jött a villamosságnak annyi esodája, a mikrofon, a telefon s még egy özön találmány, melyeket a hajdanok nem ismer, gimnáziumai szintén nem. Ezeknek a csodás s mégis oly természetes dolgoknak ismeretétől csak nem foszthatjuk meg gyermekeinket. De nem ám!

Az iskolacsinalók pedig a helyett, hogy a háromszázados gimnáziumot alaposan átformálták volna, neki is juttattak ugyan valamit a természetudományi és technikai felelőfedezések ismeretéből, kaptak magukal s csináltak a technikai pályák számára a gimnáziummal versenyző másik iskolát. Ez a reálisiskola. Felruházták ezt az erkölcsi és értelmi nevelés minden kellékével, kiuyj-tolták nyolcz éves tanfolyamára, de kikö-tötték, hogy csupán a technikai pályákra adhat kvalifikációt. Ha mégis valamelyik reálisista, a ki a reálisiskola nyolcz éves tan-folyamát elvégezte s a műegyetem helyett a tudományegyetemre akar menni, hát aról az esetről is gondoskodtak. Előbb csak azt kötötték ki, hogy tegyen vizgát a latin és görög nyelvből, akkor mehet. Később a görög nyelv kötelező voltát megszüntették s egyuttal a reálisiskola felső négy osztá-lyába bevitték a latin nyelvet. A ki ily fel-tetelek mellett végzi a reálisiskolát, az épen oly kvalifikálnak tekintik, mintha a gi-mnáziumot járta volna.

Es most harmincz év múltán a közönség nem tekint másnak a polgári iskolát, mint a középiskolák szurrogátumának. Ha nincs más iskola helyben, vagy a közel környéken, a polgári iskolába adja az okos szüle fiát, mert arról biztosítva van, hogy erkölcsi és értelmi előnyei ennek az iskolának ép ugy garancia alatt állanak, mint akár-melyik középiskoláé: kvalifikációja is felér a gimnázium és reálisiskola négy alsó osztályának kvalifikációjával s végül az átlépés bármelyikbe meg van könnyítve.

De ha így áll a dolog, pedig így áll, mi az iskolafaragó szentnek kell így összeza-varni a publikum esztét s alászállítani a tan-összetételi szavak, emberek s hatóságok iránt táplált, ugy is fogyatékos hitélet!

Es hogyan hagyják el a gimnázium növendékei időközben a tanfolyamot? Meg kell mondanunk ezt is, noha a nagy közönség rendszeren nem érdeklődik ilyen figyelmeztetések iránt. Most van rá alkalom, hogy megmondjuk, most talán gondolkodni fog rajta egy-két szülő, egy-két iskolabarád. Tehát ugy hagyja el a gimnáziumot az időközben kilépett tanuló, hogy ismereteiben semmi kerek egészel, semmi etikai tartalom nem visz magával. A gimnázium tanterve tudniillik ugy van megcsinálva — még dicekszik is vele — hogy nyolcz éves folyamánban nincs semmi tagoltság, hogy az ismeretek az egész nyolcz éves folyamara vannak beozsólva, melyet tehát intellektuális s etikai szempontból megszakítani nem szabad.

zet
születésének évétől 1130 hold, egy 800 hold, cukorrepasó, a többi rész, 250000 ten szőp, tolt, emelési új a kenyellemmel régi park-ársági épület a szantoföldi adta, de a felhullató, a zselében van. Saját jó tlen vevők-összeség fel-ársághoz. Richard fargarethea-ám. 31500

szülő általában egy gondolkodnak fiu-gyermekeik sorsa felől. Rendkívül ritka az az eset, hogy valamelyik gyermek tehetése, mondjuk: akarata, a tízéves korban oly elevenen nyilatkoznék meg, hogy a szülő tisztán látnák a követendő utat s leg-főbbben azon kellene töprengeniök, hogy lesz-e elég költségük a fiu megjelölt liva-tásának elérésére.

Nem hiszünk, hogy tévedünk abban, hogy a szülő általában egy gondolkodnak fiu-gyermekeik sorsa felől. Rendkívül ritka az az eset, hogy valamelyik gyermek tehetése, mondjuk: akarata, a tízéves korban oly elevenen nyilatkoznék meg, hogy a szülő tisztán látnák a követendő utat s leg-főbbben azon kellene töprengeniök, hogy lesz-e elég költségük a fiu megjelölt liva-tásának elérésére.

Időközben azonban fordult egyet a világ. Föltalálták a gőzhajót, megcsinálták a vas-utat, a telegráfot; Edison eljött s vele jött a villamosságnak annyi esodája, a mikrofon, a telefon s még egy özön találmány, melyeket a hajdanok nem ismer, gimnáziumai szintén nem. Ezeknek a csodás s mégis oly természetes dolgoknak ismeretétől csak nem foszthatjuk meg gyermekeinket. De nem ám!

Az iskolacsinalók pedig a helyett, hogy a háromszázados gimnáziumot alaposan átformálták volna, neki is juttattak ugyan valamit a természetudományi és technikai felelőfedezések ismeretéből, kaptak magukal s csináltak a technikai pályák számára a gimnáziummal versenyző másik iskolát. Ez a reálisiskola. Felruházták ezt az erkölcsi és értelmi nevelés minden kellékével, kiuyj-tolták nyolcz éves tanfolyamára, de kikö-tötték, hogy csupán a technikai pályákra adhat kvalifikációt. Ha mégis valamelyik reálisista, a ki a reálisiskola nyolcz éves tan-folyamát elvégezte s a műegyetem helyett a tudományegyetemre akar menni, hát aról az esetről is gondoskodtak. Előbb csak azt kötötték ki, hogy tegyen vizgát a latin és görög nyelvből, akkor mehet. Később a görög nyelv kötelező voltát megszüntették s egyuttal a reálisiskola felső négy osztá-lyába bevitték a latin nyelvet. A ki ily fel-tetelek mellett végzi a reálisiskolát, az épen oly kvalifikálnak tekintik, mintha a gi-mnáziumot járta volna.

Es most harmincz év múltán a közönség nem tekint másnak a polgári iskolát, mint a középiskolák szurrogátumának. Ha nincs más iskola helyben, vagy a közel környéken, a polgári iskolába adja az okos szüle fiát, mert arról biztosítva van, hogy erkölcsi és értelmi előnyei ennek az iskolának ép ugy garancia alatt állanak, mint akár-melyik középiskoláé: kvalifikációja is felér a gimnázium és reálisiskola négy alsó osztályának kvalifikációjával s végül az átlépés bármelyikbe meg van könnyítve.

De ha így áll a dolog, pedig így áll, mi az iskolafaragó szentnek kell így összeza-varni a publikum esztét s alászállítani a tan-összetételi szavak, emberek s hatóságok iránt táplált, ugy is fogyatékos hitélet!

Es hogyan hagyják el a gimnázium növendékei időközben a tanfolyamot? Meg kell mondanunk ezt is, noha a nagy közönség rendszeren nem érdeklődik ilyen figyelmeztetések iránt. Most van rá alkalom, hogy megmondjuk, most talán gondolkodni fog rajta egy-két szülő, egy-két iskolabarád. Tehát ugy hagyja el a gimnáziumot az időközben kilépett tanuló, hogy ismereteiben semmi kerek egészel, semmi etikai tartalom nem visz magával. A gimnázium tanterve tudniillik ugy van megcsinálva — még dicekszik is vele — hogy nyolcz éves folyamánban nincs semmi tagoltság, hogy az ismeretek az egész nyolcz éves folyamara vannak beozsólva, melyet tehát intellektuális s etikai szempontból megszakítani nem szabad.

zet
születésének évétől 1130 hold, egy 800 hold, cukorrepasó, a többi rész, 250000 ten szőp, tolt, emelési új a kenyellemmel régi park-ársági épület a szantoföldi adta, de a felhullató, a zselében van. Saját jó tlen vevők-összeség fel-ársághoz. Richard fargarethea-ám. 31500

szülő általában egy gondolkodnak fiu-gyermekeik sorsa felől. Rendkívül ritka az az eset, hogy valamelyik gyermek tehetése, mondjuk: akarata, a tízéves korban oly elevenen nyilatkoznék meg, hogy a szülő tisztán látnák a követendő utat s leg-főbbben azon kellene töprengeniök, hogy lesz-e elég költségük a fiu megjelölt liva-tásának elérésére.

Nem hiszünk, hogy tévedünk abban, hogy a szülő általában egy gondolkodnak fiu-gyermekeik sorsa felől. Rendkívül ritka az az eset, hogy valamelyik gyermek tehetése, mondjuk: akarata, a tízéves korban oly elevenen nyilatkoznék meg, hogy a szülő tisztán látnák a követendő utat s leg-főbbben azon kellene töprengeniök, hogy lesz-e elég költségük a fiu megjelölt liva-tásának elérésére.

Időközben azonban fordult egyet a világ. Föltalálták a gőzhajót, megcsinálták a vas-utat, a telegráfot; Edison eljött s vele jött a villamosságnak annyi esodája, a mikrofon, a telefon s még egy özön találmány, melyeket a hajdanok nem ismer, gimnáziumai szintén nem. Ezeknek a csodás s mégis oly természetes dolgoknak ismeretétől csak nem foszthatjuk meg gyermekeinket. De nem ám!

Az iskolacsinalók pedig a helyett, hogy a háromszázados gimnáziumot alaposan átformálták volna, neki is juttattak ugyan valamit a természetudományi és technikai felelőfedezések ismeretéből, kaptak magukal s csináltak a technikai pályák számára a gimnáziummal versenyző másik iskolát. Ez a reálisiskola. Felruházták ezt az erkölcsi és értelmi nevelés minden kellékével, kiuyj-tolták nyolcz éves tanfolyamára, de kikö-tötték, hogy csupán a technikai pályákra adhat kvalifikációt. Ha mégis valamelyik reálisista, a ki a reálisiskola nyolcz éves tan-folyamát elvégezte s a műegyetem helyett a tudományegyetemre akar menni, hát aról az esetről is gondoskodtak. Előbb csak azt kötötték ki, hogy tegyen vizgát a latin és görög nyelvből, akkor mehet. Később a görög nyelv kötelező voltát megszüntették s egyuttal a reálisiskola felső négy osztá-lyába bevitték a latin nyelvet. A ki ily fel-tetelek mellett végzi a reálisiskolát, az épen oly kvalifikálnak tekintik, mintha a gi-mnáziumot járta volna.

Es most harmincz év múltán a közönség nem tekint másnak a polgári iskolát, mint a középiskolák szurrogátumának. Ha nincs más iskola helyben, vagy a közel környéken, a polgári iskolába adja az okos szüle fiát, mert arról biztosítva van, hogy erkölcsi és értelmi előnyei ennek az iskolának ép ugy garancia alatt állanak, mint akár-melyik középiskoláé: kvalifikációja is felér a gimnázium és reálisiskola négy alsó osztályának kvalifikációjával s végül az átlépés bármelyikbe meg van könnyítve.

De ha így áll a dolog, pedig így áll, mi az iskolafaragó szentnek kell így összeza-varni a publikum esztét s alászállítani a tan-összetételi szavak, emberek s hatóságok iránt táplált, ugy is fogyatékos hitélet!

Es hogyan hagyják el a gimnázium növendékei időközben a tanfolyamot? Meg kell mondanunk ezt is, noha a nagy közönség rendszeren nem érdeklődik ilyen figyelmeztetések iránt. Most van rá alkalom, hogy megmondjuk, most talán gondolkodni fog rajta egy-két szülő, egy-két iskolabarád. Tehát ugy hagyja el a gimnáziumot az időközben kilépett tanuló, hogy ismereteiben semmi kerek egészel, semmi etikai tartalom nem visz magával. A gimnázium tanterve tudniillik ugy van megcsinálva — még dicekszik is vele — hogy nyolcz éves folyamánban nincs semmi tagoltság, hogy az ismeretek az egész nyolcz éves folyamara vannak beozsólva, melyet tehát intellektuális s etikai szempontból megszakítani nem szabad.

zet
születésének évétől 1130 hold, egy 800 hold, cukorrepasó, a többi rész, 250000 ten szőp, tolt, emelési új a kenyellemmel régi park-ársági épület a szantoföldi adta, de a felhullató, a zselében van. Saját jó tlen vevők-összeség fel-ársághoz. Richard fargarethea-ám. 31500

szülő általában egy gondolkodnak fiu-gyermekeik sorsa felől. Rendkívül ritka az az eset, hogy valamelyik gyermek tehetése, mondjuk: akarata, a tízéves korban oly elevenen nyilatkoznék meg, hogy a szülő tisztán látnák a követendő utat s leg-főbbben azon kellene töprengeniök, hogy lesz-e elég költségük a fiu megjelölt liva-tásának elérésére.

Nem hiszünk, hogy tévedünk abban, hogy a szülő általában egy gondolkodnak fiu-gyermekeik sorsa felől. Rendkívül ritka az az eset, hogy valamelyik gyermek tehetése, mondjuk: akarata, a tízéves korban oly elevenen nyilatkoznék meg, hogy a szülő tisztán látnák a követendő utat s leg-főbbben azon kellene töprengeniök, hogy lesz-e elég költségük a fiu megjelölt liva-tásának elérésére.

Időközben azonban fordult egyet a világ. Föltalálták a gőzhajót, megcsinálták a vas-utat, a telegráfot; Edison eljött s vele jött a villamosságnak annyi esodája, a mikrofon, a telefon s még egy özön találmány, melyeket a hajdanok nem ismer, gimnáziumai szintén nem. Ezeknek a csodás s mégis oly természetes dolgoknak ismeretétől csak nem foszthatjuk meg gyermekeinket. De nem ám!

Az iskolacsinalók pedig a helyett, hogy a háromszázados gimnáziumot alaposan átformálták volna, neki is juttattak ugyan valamit a természetudományi és technikai felelőfedezések ismeretéből, kaptak magukal s csináltak a technikai pályák számára a gimnáziummal versenyző másik iskolát. Ez a reálisiskola. Felruházták ezt az erkölcsi és értelmi nevelés minden kellékével, kiuyj-tolták nyolcz éves tanfolyamára, de kikö-tötték, hogy csupán a technikai pályákra adhat kvalifikációt. Ha mégis valamelyik reálisista, a ki a reálisiskola nyolcz éves tan-folyamát elvégezte s a műegyetem helyett a tudományegyetemre akar menni, hát aról az esetről is gondoskodtak. Előbb csak azt kötötték ki, hogy tegyen vizgát a latin és görög nyelvből, akkor mehet. Később a görög nyelv kötelező voltát megszüntették s egyuttal a reálisiskola felső négy osztá-lyába bevitték a latin nyelvet. A ki ily fel-tetelek mellett végzi a reálisiskolát, az épen oly kvalifikálnak tekintik, mintha a gi-mnáziumot járta volna.

Es most harmincz év múltán a közönség nem tekint másnak a polgári iskolát, mint a középiskolák szurrogátumának. Ha nincs más iskola helyben, vagy a közel környéken, a polgári iskolába adja az okos szüle fiát, mert arról biztosítva van, hogy erkölcsi és értelmi előnyei ennek az iskolának ép ugy garancia alatt állanak, mint akár-melyik középiskoláé: kvalifikációja is felér a gimnázium és reálisiskola négy alsó osztályának kvalifikációjával s végül az átlépés bármelyikbe meg van könnyítve.

De ha így áll a dolog, pedig így áll, mi az iskolafaragó szentnek kell így összeza-varni a publikum esztét s alászállítani a tan-összetételi szavak, emberek s hatóságok iránt táplált, ugy is fogyatékos hitélet!

Es hogyan hagyják el a gimnázium növendékei időközben a tanfolyamot? Meg kell mondanunk ezt is, noha a nagy közönség rendszeren nem érdeklődik ilyen figyelmeztetések iránt. Most van rá alkalom, hogy megmondjuk, most talán gondolkodni fog rajta egy-két szülő, egy-két iskolabarád. Tehát ugy hagyja el a gimnáziumot az időközben kilépett tanuló, hogy ismereteiben semmi kerek egészel, semmi etikai tartalom nem visz magával. A gimnázium tanterve tudniillik ugy van megcsinálva — még dicekszik is vele — hogy nyolcz éves folyamánban nincs semmi tagoltság, hogy az ismeretek az egész nyolcz éves folyamara vannak beozsólva, melyet tehát intellektuális s etikai szempontból megszakítani nem szabad.

zet
születésének évétől 1130 hold, egy 800 hold, cukorrepasó, a többi rész, 250000 ten szőp, tolt, emelési új a kenyellemmel régi park-ársági épület a szantoföldi adta, de a felhullató, a zselében van. Saját jó tlen vevők-összeség fel-ársághoz. Richard fargarethea-ám. 31500

szülő általában egy gondolkodnak fiu-gyermekeik sorsa felől. Rendkívül ritka az az eset, hogy valamelyik gyermek tehetése, mondjuk: akarata, a tízéves korban oly elevenen nyilatkoznék meg, hogy a szülő tisztán látnák a követendő utat s leg-főbbben azon kellene töprengeniök, hogy lesz-e elég költségük a fiu megjelölt liva-tásának elérésére.

Nem hiszünk, hogy tévedünk abban, hogy a szülő általában egy gondolkodnak fiu-gyermekeik sorsa felől. Rendkívül ritka az az eset, hogy valamelyik gyermek tehetése, mondjuk: akarata, a tízéves korban oly elevenen nyilatkoznék meg, hogy a szülő tisztán látnák a követendő utat s leg-főbbben azon kellene töprengeniök, hogy lesz-e elég költségük a fiu megjelölt liva-tásának elérésére.

Időközben azonban fordult egyet a világ. Föltalálták a gőzhajót, megcsinálták a vas-utat, a telegráfot; Edison eljött s vele jött a villamosságnak annyi esodája, a mikrofon, a telefon s még egy özön találmány, melyeket a hajdanok nem ismer, gimnáziumai szintén nem. Ezeknek a csodás s mégis oly természetes dolgoknak ismeretétől csak nem foszthatjuk meg gyermekeinket. De nem ám!

Az iskolacsinalók pedig a helyett, hogy a háromszázados gimnáziumot alaposan átformálták volna, neki is juttattak ugyan valamit a természetudományi és technikai felelőfedezések ismeretéből, kaptak magukal s csináltak a technikai pályák számára a gimnáziummal versenyző másik iskolát. Ez a reálisiskola. Felruházták ezt az erkölcsi és értelmi nevelés minden kellékével, kiuyj-tolták nyolcz éves tanfolyamára, de kikö-tötték, hogy csupán a technikai pályákra adhat kvalifikációt. Ha mégis valamelyik reálisista, a ki a reálisiskola nyolcz éves tan-folyamát elvégezte s a műegyetem helyett a tudományegyetemre akar menni, hát aról az esetről is gondoskodtak. Előbb csak azt kötötték ki, hogy tegyen vizgát a latin és görög nyelvből, akkor mehet. Később a görög nyelv kötelező voltát megszüntették s egyuttal a reálisiskola felső négy osztá-lyába bevitték a latin nyelvet. A ki ily fel-tetelek mellett végzi a reálisiskolát, az épen oly kvalifikálnak tekintik, mintha a gi-mnáziumot járta volna.

Es most harmincz év múltán a közönség nem tekint másnak a polgári iskolát, mint a középiskolák szurrogátumának. Ha nincs más iskola helyben, vagy a közel környéken, a polgári iskolába adja az okos szüle fiát, mert arról biztosítva van, hogy erkölcsi és értelmi előnyei ennek az iskolának ép ugy garancia alatt állanak, mint akár-melyik középiskoláé: kvalifikációja is felér a gimnázium és reálisiskola négy alsó osztályának kvalifikációjával s végül az átlépés bármelyikbe meg van könnyítve.

De ha így áll a dolog, pedig így áll, mi az iskolafaragó szentnek kell így összeza-varni a publikum esztét s alászállítani a tan-összetételi szavak, emberek s hatóságok iránt táplált, ugy is fogyatékos hitélet!

Es hogyan hagyják el a gimnázium növendékei időközben a tanfolyamot? Meg kell mondanunk ezt is, noha a nagy közönség rendszeren nem érdeklődik ilyen figyelmeztetések iránt. Most van rá alkalom, hogy meg

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése 1897. augusztus 12. Table with columns for various goods and their prices.

Table with columns for various goods and their prices, including different grades of flour and other commodities.

Table with columns for various goods and their prices, including different types of oil and other market items.

Large table containing financial data, exchange rates, and market information, including sections for 'Értékpapírok' and 'Államháztartás'.

Advertisement for 'Kossuth Lajos Élete és Működése' by Irta: GRACZA GYÖRGY. Includes a portrait of Lajos Kossuth and a detailed table of contents.

Advertisement for 'Füüd- és üdülőhelyek a déli vasut mentén' (Spa and resort places along the southern railway). Includes a detailed schedule of train services and connections.

